

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 8920 / 78.

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 140 JAFFNA, FRIDAY, 12TH SEPTEMBER, 1980 No. 37

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 30/- per year.

Foreign Air Mail:

Rs. 90/- per year.

Apply to:

The Manager,
'Morning Star',
VADDUKODDAI.

The Jaffna College Technical Institute

Tenth Anniversary Celebrations on 26-9-80

Three Members of the Board of Trustees from Boston, Dr. Telfer Mook, the General Secretary of the UCBWM, Mr. Richard Edmunds, the Treasurer and Mr. Robert Day, Chairman of the Investment Committee will arrive in Sri Lanka during the last week of September to be in time to attend the *Institute Day* at Jaffna College on 26-9-80 which marks an important milestone in Technical Education which was introduced in 1970 as an integral part of the Educational Enterprise at Vaddukoddai begun as far back as 1823. Dr. Mook has been associated with J.C.T.I. even before it was decided (ten years ago) to start it. He was a participant in feasibility which took place in Colombo and Jaffna.

Changes and Challenges

Till 1970, the Educational Complex at Jaffna College consisted of the Primary School, the Secondary School, the Undergraduate Section and a Study Institute (meant for adults). But Tertiary Education was within the reach of only 5 per cent of the student population.

Jaffna College felt that it had to do something for the 95 per cent, a good number of whom sought technically-oriented tertiary courses, for which existing opportunities in the country were limited because of the financial outlay involved.

With much faith but with some degree of caution, Jaffna College decided to start the Technical Institute at Kanawake.

By a strange quirk of fortune, the buildings were constructed and classes were started during the same year (1974) when the Government with precipitous haste took over the under-graduate Department of Jaffna College for use as part of the Jaffna Campus of the University.

This unexpected phenomenon had the effect of releasing some of the funds of the Undergraduate section to the Technical courses which had been newly commenced. This was just as well because now 90 per cent of the expenses on students in the Engineering Section is subsidised. In the Agricultural Section, the courses have been so planned and executed that the student need not pay anything out of his pocket.

Courses, Crafts and Diplomas

There are today four technician courses and four craft courses on the Engineering side with a total admission, in May this year of 129 in the Engineering Section at Vaddukoddai and 14 in the Agricultural Section at Maruthanmadam.

There will be 79 recipients of Diplomas and Certificates on the completion of their courses—58 in the Engineering Section and 21 in the Agricultural Section, on the occasion of the Institute Day this year on 26-9-80.

Management and Aid

The lapse of ten years is an appropriate stage for an assessment of a Project. A Council of 15 members governs the Institute, comprising Engineers, Industrialists and Educationists along with representatives from other sectors.

There is also the Board of Directors of Jaffna College which is in overall charge of the complex. Most of the members of the Board and the Council are in Jaffna and are able continuously to monitor the performance of the Institute.

The Institute is also privileged to have three Trustees who will be its Honoured Guests on *Institute Day*. One of them, Mr. Robert Day, will deliver the Graduation Day address on 26-9-80.

Technical Education today is a crucial ingredient in development, particularly in the Third World. In recognition of this, Netherlands has given a grant to the Institute with which buildings are being constructed—an office, an Assembly Hall, Hostels for Students and quarters for Staff.

Prospect

The decade that has gone by, has provided an opportunity to the administration and the Staff to gauge in a large measure the students' potentialities and aspirations as well as their complexes and their frustrations.

The siren call of the Middle East and other countries offering greener pastures, have attracted no doubt a good number of our students.

Our objective of improving the quality of life in our own country may not have, therefore, been realised to an appreciable degree.

The only solution to this problem is to produce more and more of middle grade technicians so that at least some may remain.

The residue that does remain has brought great pride to the Alma Mater. Nothing has given us greater satisfaction and joy than our taking a job to an old student of our own institute, getting it done by him and seeing the finished product comparable in quality to that turned out in any recognised firm.

Programme for 26-9-80

The *Institute Day* Celebrations will start at 4-15 p. m. with the Workshops and various plants at the Institute in operation to enable the parents and visitors to have a look round.

At a Public Meeting later, the Director will present a Report of the progress of the Institute. Mr. Robert Day from the Board of Trustees will deliver the Graduation Day address.

The Diplomas and Certificates will then be given away to the recipients.

Parents, well-wishers, Old Boys and Friends of the Institute are welcome.

JAFFNA DIOCESE OF THE CHURCH OF SOUTH INDIA ANNUAL FESTIVAL—1980

Saturday, 27th of September, 1980

at

VADDUKODDAI
PROGRAMME

8-30 a. m. — Holy Communion Service

Celebrant: The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

Preacher: The Rev. Dr. Telfer Mook

(General Secretary, U. C. B. W. M.)

11-00 a. m. — Variety Entertainment

12-30 p. m. — Fellowship Lunch

2-30 p. m. — Public Meeting

Chairman: The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

Speaker: The Rev. Dr. Telfer Mook

4-00 p. m. — Fellowship Tea

All are cordially invited.

Rev. Sam Thampoe
Secretary

Rev. K. S. Jeyasingam

The Funeral Service

After a brief Service in the Parsonage conducted by Rev. S. N. Sugunanathan at 3 p. m. on Monday (8-9-80) when tributes were paid to the Pastor by Rev. S. W. Ariarajah, representing the Clergy in Jaffna and the representatives from the various associations in the Church—the Youth League the Women's Auxiliary, the Sunday School etc., the casket, borne by members of the family, was taken to the Church where the Service commenced at 4 p. m.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar conducted the Service. He was assisted by Rev. Wesley Ariarajah of the Methodist Church. A *Thevaram* was sung by Sevak Rev. Sam Alfred. The Lessons were read by Rev. S. W. Ariarajah and Mr. J. Atputharajah, son-in-law of the Pastor.

The Church Choir and the Uduvil Girls' School Choir rendered special songs. Miss Geetha Deva sang a solo.

Tributes to the life and work of Rev. K. S. Jeyasingam were paid by Rev. (Dr.) S. Kulandran, Mr. S. K. Thiraviyanayagam, J. P., Secretary of the Church and Rev. A. C. Thambirajah.

The Rt. Rev. (Dr.) S. Kulandran, under whom Rev. K. S. Jeyasingam had served, during the formative years of the Diocese (1947—1970), referred to the uncanny skill with which the late revered Pastor was able to solve some of the most intractable problems of the Diocese. He also referred to his choice, while on the threshold of his career as a Minister of the Church, of his partner in life. It was a saga for song and story. Rev. Jeyasingam, the Bishop said, was the king-pin of his administration. This made the routine work of the Diocese very easy and never cumbersome.

Mr. Thiraviyanayagam referred to the very wide range of interests in which Pastor Jeyasingam was involved and especially his love for and interest in matters that pertained to the community at large. He was Treasurer of the Chavakachcheri Development Society and of the Refugee Rehabilitation Scheme.

Methodist Conference

Induction of New President

The Rev. Somasiri K. Perera was inducted as the President, by the outgoing President Rev. P. Basil Rajasingham, at a very impressive Service of Induction, held at the Methodist Church, Kollupitiya, on Monday the 25th of August at 5-30 p. m.

The Rev. P. Basil Rajasingham conducted the Service, assisted by a past President, Rev. Denzil de Silva, and the Secretary of Conference Rev. W. S. de Mel. After the President was Inducted, he was robed by the two ex-Presidents and was presented with a Bible.

The new President then preached his Sermon on the "MISSION OF THE CHURCH".

Induction of Vice-President

The Representative Sessions of the Conference, started on the 23th August, with devotions by the new President, followed by his Address to Conference. Thereafter Mr. J. Rajasingham was Inducted as Vice-President by the outgoing Vice-President Mr. A. P. G. Peiris.

The new Vice-President is the son of the late Mrs. Jessie Jesudason, the first Head of the Girls Boarding School, Kalmunai, and the brother of Mr. J. G. Arasaratnam, Retired Principal, Nallur Training College, and a member of the Methodist Conference for a number of years. He is also the son-in-law of the late Rev. & Mrs. G. D. Thomas of the C.S.I. Church.

Rev. A. C. Thambirajah in his tribute said that Rev. Jeyasingam never lived as an individual.

He was on all occasions a vital part of a group—of his family, of his Church and of his community. There were seldom moments when he was by himself. His initials 'K' and 'S' connoting two important epochs in the ministry of the Church in this land, was his forte in his own Ministry which itself is now an epochal one.

After the concluding prayer and Benediction by the Bishop, the Casket was borne out of the Church by the clergy.

The committal rites were performed by the Bishop at the Chavakachcheri Church Burial Grounds, assisted by Rev. D. R. Ambalavanar and Rev. S. Sugunanathan.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தென்னைவார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஒன்றை உயர்த்தும்; பரவும் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

தாரகை ஒளி

அதிர்ஷ்டம் எப்போதும் சுறுசுறுப்பைத் தோடாந்தே சென்று
கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

— Oliver Goldsmith.

மார்ச் 140]

12 — 9 — 1980

[இதழ் 37

மகாகவி பாரதி தினம்

செப்டம்பர் மாதம் பதினொரு திகதி மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் இம் மண்ணினின்றும் மறைந்த தினம். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் பாரதியார் நினைவு தினம் கொண்டாடப்பட்டது. இலங்கை, இந்திய வாடுவிகள் மகாகவி பாரதியின் உணர்ச்சி மிக்க பாடல்களை ஒலி பெருக்கின. பத்திரிகைகள் பாரதியார் ரூபகார்த்தமாக விசேட இதழ்களை வெளியிட்டன.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே இருபதாம் நூற்றாண்டு ஒரு திருப்பு முனையாகும். மக்களால் மக்களைப் பற்றி மக்களிடையே வழங்கும் மொழியில் கவிதை புனையும் ஒரு புதிய கவிஞர் பரம்பரை தோன்றியது. இத்தகைய மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கிய பெருமை மகாகவி பாரதிக்கே உரியதாகும். வரண்டு கிடந்த தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினை வசந்தச் சோலையாக்கி, அதிவிரிந்து கொண்டு கன்னித் தமிழ் பாடிய கவிஞரின் பாரதியார் என்று கூறலாம். அது மிகையாகாது. இன்று தமிழ் நாட்டிலே பொங்கி வழிகின்ற தமிழார்வத்திற்கு, பூத்துக் கொழிக்கின்ற புதுமைக்கு, மணங் கமழ்கின்ற மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் பாரதியார்.

பாரதியார் மக்களின் சமூக, பொருளியல், அரசியல் தேவைகளுக்குக் கண்ணடியாகவிருந்த வெறும் ஆஸ்தான கவிஞரல்லர். தமிழகம் என்றோ ஆங்கில ஆட்சியினின்றும் விடுதலைபெறும் என்று இன்பக் களவு கண்டு அந்தக் களவைத் தனது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

"எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு

நாம் எல்லோரும் சமம் என்ப துறுதியாச்சு"

என்று வரப்போகின்ற ஆளந்த சுதந்திரத்தை எண்ணிப் பாடினார். மக்களிடையே காணப்பட்ட பலவித மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும், கொடுமைகளையும் சாடினார். மக்களின் அறியாமையை எண்ணிக் குமுறி,

"நேருக் பொறுக்குதில்லையே என் நேருக் பொறுக்குதில்லையே

இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்"

என்று பாடினார்.

உண்மையான தொண்டனுக்கு, இறைவன்மீது நம்பிக்கையுள்ளவனுக்கு உலக பிரகாரமான பிரச்சினைகள், தேவைகள் கண்ணுக்குத் தென்படுவதில்லை. மகாகவி பாரதியின் மனைவி அடுத்தவனை உணவுக்கு வகையறியாது திண்டாடியவன்; ஆனால் பாரதியாரின் வாயி விருந்து வந்தவையெல்லாம் வெற்றி கீதங்களேயாகும்.

"ஐய பேரிகை கோட்டா — கோட்டா

ஐய பேரிகை கோட்டா"

என்று பரையி பாடியவர் பாரதியார். தாழ்வுற்று நின்ற பெண்கள் குலத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதையும் அவனுடைய இலட்சியங்களாக. பெண்களின் உயர்வை எல்லோரும் அறிய வேண்டுமென்று சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்பொழுதெல்லாம் பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றினார் தமிழ் நாட்டைப் பாட வந்த பாரதி,

"நல்ல காதல் செய்யும் அரம்பையர் போல்

இளங்கன்னியர் குழந்தை தமிழ் நாடு"

என்று கூறினார்.

மகாகவி பாரதியார் தமது 39 வது வயதில் 1921-ம் ஆண்டு மறைந்தார். ஏழ்மையில் வாழ்ந்தவர் ஏழையாகவே மரித்தார். அன்றைய ஆங்கில அரசும் அன்றைய இந்திய சமுதாயமும் அவரின் பெருமையை அறியவில்லை. இன்று நகர்தோறும் பாரதியாருக்குச் சிலைகள், நினைவு மண்டபங்கள். ஏன்? பாரதி கவிஞன் மட்டுமல்ல அவர் ஒரு சிறந்த ஆஸ்திகர், பண்பாளர், சீர்திருத்தவாதி. தனது ஆன்மிக நிலையை எண்ணி,

"மணி வேளுக்கச் சான்றுண்டு — எங்கள் முத்துமாரியம்மா

மணம் வேளுக்க வழியில்லை — எங்கள் முத்துமாரியம்மா"

என்று பாடினார். இந்தக் கருத்தையே பதினொட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேதநாயக சாஸ்திரியாரும்,

"எத்தன் பாவம் யாவையும் எரிக்கும் வகை தேடியும்

எங்கும் இந்த லோகத்தில் எத்தியையும் காண்கிலேன்"

என்று பாடினார்.

வாழ்க பாரதி நாமம்.

ஜெயசிங்கம் போதகர்

எஸ். ஜெபநேசன்

M. A., B. D., Dip. Ed.

ஜெபசிங்கம் போதகர் மறைந்துவிட்டார். அவருடைய பூதவுடல் சென்ற திங்கட்கிழமை (8.9.80) சாவகச்சேரி சேமக்கோட்டையில் அவருடைய சுற்றத்தவர், நூற்றுக்கணக்கான நண்பர்கள், பிரமுகர்கள் கன்னிப் மத்தியிக் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இனி அவரை நாம் இவ்வுலகில் காணப் போவதில்லை. அவருடைய நண்பர்கள், சுற்றத்தவர், உடனாழியக்காரர், உன்னத்திலேயே வாழப்போகின்றார். துயரப்பட்டோருக்கு அவர் கூறும் ஆறுதலான வார்த்தைகள், பிரச்சினைகளோடு அவர் அளிக்கும் ஆதரவோடு அவர் அளிக்கும் மனமார்த்த பாராட்டுதல்கள், நல்வாழ்த்துக்கள் எல்லாம் பழங்கதைபரம், கனவாய்ப் போய் விட்டன. சிந்தையின் நிறைவைக் காட்டும் அவர் முகம், மனவுறுதியைக் காட்டும் புன்னிப்பு, எம்பெருமானின் நற்செய்தியை இல்லங்கள் தோறும் ஆலயங்கள் தோறும் எடுத்துச் செல்ல நடந்து சென்ற அவர் பாதங்கள் எல்லாம் ஒய்ந்து விட்டன.

ஜெயசிங்கம் போதகர் என்றவுடன் நமது உள்ளத்திலே தேசசேகரவது அவருடைய மகோன்னத செல்வாக்கேயாகும். வயோதிரர், பிணியாளிகள், ஆதரவற்றோர். எவ் போரால் மட்டுமன்றிச் சிறுவர்கள் வாலிபர்கள், உத்தியோகத்தார்கள், கவிமான்கள், செல்வந்தர்கள் எல்லாரிலுமே அன்பு செய்யப்பட்டவர் ஜெயசிங்கம் போதகர் அவர்கள். அவருடைய செல்வாக்கிற்கு அவருடைய இயல்பே காரணமாகும். "டேலி காரி என்கி" தமது நூலொன்றில், "நல்ல நண்பர்களைப் பெற விரும்புவவர் நாயிடம் சென்று பயிற்சி பெற

வேண்டும். நாயே உலகத்தில் நண்பர்களைத் தேடிக்கொள்வதில் மன்னன்" என்று குறிப்பிட்டார். அது எவ்வாறு நண்பர்களைப் பெற்றுக்கொள்கிறது? நான் உன்னை விரும்புகிறேன் என்பதைத் தன் செய்கையால் காட்டிக்கொள்கிறது. ஜெயசிங்கம் போதகர்மீது மக்கள் விரும்பம் கொண்டதற்கு இதுவே காரணம். அவரோடு பேசும்பொழுது, அவருடைய ஆலயத்தில் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது, அவரோடு சண்டையிட்டுக்கொள்ளும்பொழுது, "அவர் நான் உன்னை விரும்புகிறேன்" என்பதனை ஒலிவு மறைவின்றிக் காட்டிவிடுவார். இதனாலே அவர் நொந்து போன இருதயமுள்ளவர்களுக்குச் சாய்வு நாற்காலி; களைத்துப் போனவர்களுக்கு நிழல் மரம்; வியாசுலப்பட்டுடலர்களுக்குப் பாலைவனப் பசுஞ்சோலை.

மற்றவர்களுடைய கஷ்டங்களில் உண்மையான கரிசனை கொண்டவராக (concern) அவற்றைத் தீர்ப்பதில் ஆர்வமுடையவராக விளங்கியமைவிரும்புகிறேன். தம் உடன்பிறந்தவராக நேசித்தார்கள். அவர் காரைகிட்ட பணியைத் தலைவாற செய்ய ஆயத்தமாகவிருந்தார்கள்.

ஜெயசிங்கம் போதகர் நல்வார்த்தைகள் கூறுவதில் நிகரற்றவர். From the abundance of the heart the mouth speaketh என்கிறது திருமறை. அவருடைய வார்த்தைகள் அவரின் உள்வாழ்ந்த பரப்பை, விரிந்த மனப்பாலைமையினை எடுத்துக்காட்டுவதாக விளங்குவது. இதனால் சிறுவர்கள், வாலிபர்கள், வளர்ந்தவர்கள் யாவரும் அவருடைய பேச்சினை மணிக்கணக்காகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கவும் ஆயத்த

(தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்)

தென்னிந்திய திருச்சபையாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதீனம்

வருடாந்த விழா

27-9-1980 — சனிக்கிழமை

வட்டுக்கோட்டை

திகழ்ச்சிகள்

மு.ப. 8.30 மணி: திருவிருந்து ஆராதனை

ஆசிரிப்பாளர்:

மகா கனம் D. J. அம்பலவாணர்

பிரசங்கம்:

அருள்திரு. கலாநிதி ரெல்வ முக்

மு.ப. 11.30 மணி: காணொளி நிகழ்ச்சி

இ.ப. 12.30 மணி: ஐக்கிய மகிழ்ச்சிப்போசனம்

இ.ப. 2.30 மணி: பகிரங்கக் கூட்டம்

தலைவர்:

மகா கனம் D. J. அம்பலவாணர்

பேச்சாளர்:

அருள்திரு கலாநிதி ரெல்வ முக்

இ.ப. 4.00 மணி: தேவீர் உபசாரனை

அனைவரும் உளங்கனிந்து அகழக்கப்படுகின்றனர்.

சாம் தம்பு

செயலாளர்.

பவுல் அடிகளார் இறையிலில் சில கேள்விகளும்? சில பதில்களும்!

— தாரகை மாமா —

1. பவுல் அடிகளாரின் இறைமையில் பற்றிக் கூறப்படும் இரு முக்கிய கருத்துக்கள் யாவை?

(அ) விசுவாசத்தினால் நீதிமாராக்கப்பட்டல்.

(ஆ) இறை இணைவுக் கொள்கை (Mysticism).

2. பவுலின் கடிதங்களிலே காணப்படும் முன்று முக்கியமான முரண்பாடுகளைக் குறிப்பிடுக.

(அ) பெண்ணின் இறையியல் அடிப்படையில் சமத்துவம், சமுதாய அடிப்படையில் தாழ்வு.

(ஆ) தியரயப் பிரமாணம் தேவையில்லை. (கோத்தியர்)

தியரயப் பிரமாணத்திற்கு என்ன ஒரு இடமுண்டு (Specific function).

(இ) இரட்சிப்பு — இரட்சிப்பு ஒரு மரிமம். (ரோமர்)

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பு வருகிறது. (பரிசுத்தரையில் கூறப்பட்டது).

3. பவுலின் அழைப்பிற்கு காணப்படும் சிறப்புக்கள் யாவை?

(அ) தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்தே தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

(ஆ) கிருபையினால் அழைக்கப்பட்டார்.

(இ) புற ஜாதிகளுக்காக அழைக்கப்பட்டார்.

(ஈ) துன்பப்படுமபடி அழைக்கப்பட்டார்.

4. ரோமர் நிருபம் ஏன் எழுதப்பட்டது என்று C. H. Dodd கருதுகின்றார்?

(அ) தன்னையும் தன் கவிசேஷர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்து கொடுப்பது.

(ஆ) ஸ்ராவணிய மிஷனரிப் பணிக்கு ஒரு படிக்கல்லாக அமைய.

5. விருத்த சேனம் இல்லாதவனும் நீதிமாராக்கப்படுகின்றான் என்பதற்குப் பவுல் தரும் உதாரணம் யாது?

ஆபிரகாம் விருத்த சேனம் பெற முன்னரேயே நீதிமாராக்கப்பட்டான்.

6. ஆதாமும் பற்றிப் பவுல் கொண்டிருந்த கருத்து யாது?

(அ) ஆதாம் ஒரு சரித்திர புருஷன்.

(ஆ) சரிப்பம் அவனைப் பாவத்திற்குள் தவியவை என்பது உறுதியில்லை.

(இ) அவனின் கீழ்ப்படியாமையினால் பாவம் உலகுக்குள் பிரவேசித்தது.

7. எபிரேயரின் சிறந்த எபிரேயன் என்ற தொடர் பற்றி Dodd, Wesley, Origen ஆகியோர் என்ன கூறுகின்றனர்?

அவை பவுலின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை, அதாவது மனநிறைவுபுதுவாக்கு முன் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை விளக்குகிறது.

8. கடைசி ஆதாமும் பற்றிப் பவுல் கூறும் கருத்துக்கள் யாவை?

(அ) புதிய கிருஷ்டி.

(ஆ) கடைவனின் சாவல்.

(இ) கிறிஸ்துவின் தொடக்கிய புதிய மனுஷம்.

9. நூதர், பாவம் உலகில் பிரவேசித்தமைக்குக் கூறிய காரணங்கள் யாவை? இவற்றுள் பவுல் எதனை ஏற்று?

(அ) ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை.

(ஆ) உடன்படிக்கையை மீறல். பவுல் ஏற்றது ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையை.

10. Bultmann விசுவாசத்திற்குள் வந்துவிட்டவனை எவ்வாறு வகுப்பார்?

நீதிமாராக்கப்பட்டவன், கிருபை பெற்றவன், விசுவாசமுள்ளவன், சுயாதீனம் பெற்றவன்.

11. இந்த உலகுக்கு எப்போ மீட்பு வருமென்று பவுல் கருதினார்?

மனிதன் தனது பொறுப்பை உணரும்போது உலகம் மீட்டப்படும்.

12. உயிர்த்தெழுதல் பற்றி ரோமரின் கொள்கையிலும் காணப்படும் முரண்பாடுகள் யாவை?

உரோமர்:- பிறகாலத்தில் ஏற்படுவது.

கொரிந்தியர்:- இப்பொழுது நடைபெறுகிறது.

13. அப்போஸ்தலர் பணி பற்றி லூக்காவும், பவுலும் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் யாவை?

(அ) பிரச்சினைகள் தோன்றும் போது சமாளிப்பது.

(ஆ) இறையியலில் தீர்க்கமான முடிவு கூறுவது.

(இ) உண்மையை நினைநாட்டுவது.

(ஈ) அதிகாரம் உடையவர்களைப் பவுல்:

(அ) நற்செய்தியை முதலில் எடுத்துச் சொல்பவர்.

(ஆ) இறுதியில் எடுத்துச் சொல்பவர்.

(இ) கிறிஸ்துவியல் அறையப் பட்ட இயேசுவைப் பிரசங்கிக்கிறவர்.

(ஈ) கிறிஸ்துவை அப்போஸ்தலனின் வாழ்வியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

14. கிருபைக்குக் கூறப்படும் அர்த்தங்கள் யாவை?

(அ) பெருமகிழ்ச்சி.

(ஆ) கவர்ச்சி.

(இ) அழகு.

(ஈ) நிரூபிதயளிப்பது.

ஜெயசிங்கம் போதகர்

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாகவிருந்தனர். அவருடைய பேச்சில் ஆர்வம் இருக்கும், மகிழ்ச்சி இறையோடும், நம்பிக்கை தொனிக்கும். இதனாலே தான் ஆலமரம் வீற்றுவந்ததே என்று நம்பர்க்கை கண்ணீர் வடிந்து நின்றனர். ஜெயசிங்கம் போதகர் சிறந்த பக்தர். அவருடைய வாழ்வின் வெற்றிக்கு அதுவே காரணம். உலகப் பாரங்களுக்கும், வேதனைகளும் அவருடைய உள்ளத்தை வாட்டவில்லை. The righteous shall flourish like the palm tree என்று சந்தேகாரர், வனந்தரத்தில் இருக்கும் போதி

தமிழ்நாை தந்த தவப் புதல்வன் தனிநாயகம்

(வண: எம். ஏ. இரத்தினராஜர்)

அகிலையரம் தமிழை அழகுபடுத்தியவர் அநேகர். ஆதிதொட்டு அவனை ஆதரித்து, அவனை சரித்து அகிலமெல்லாம் எடுத்துப் போற்றினோர் அநேகர். அவன் பெற்றெடுத்த மக்களுள் ஒருவன் சைவன்; ஒருவன் பெளத்தன்; ஒருவன் சமணன்; ஒருவன் கிறிஸ்தவன்; ஒருவன் இஸ்லாமியன். ஆனால், சைவமே தந்தம் ஆற்றியுக்கேற்ப அன்னையன் அழகுபடுத்தியே வந்திருக்கின்றனர்.

இவருள் கிறிஸ்தவர் ஆற்றிய தொண்டு அளவிட முடியாதது எழுத்தைத் திருத்தினோர்; கச்சில் வடித்தோர்; அகராதி தந்தோர்; ஒப்பினைகளை ஆக்கியோர்; உயர் நூல்களைப் புனைந்தோர்; சங்ககாலத் தமிழ்நாட்டைத் தருவி ஆராய்ந்தோர்; தேமதுரத் தமிழை உலகமெல்லாம் தெரிய வைத்தோர் யாவரும் கிறிஸ்தவரே!

அவர்கள் வழியில் நின்ற ஆண்டவனுக்கு அடிமையாய், அன்னக்குத் தவப் புதல்வனாய் அருந்தமிழ்தொண்டை ஆற்றியவர் அடிகளார் தனிநாயகம் அவர்கள். தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் ஈழம் செய்த தொண்டிலே முன்னோடியாய் நின்ற சுவாமி நாராயணரின் வழியில், பெரும் புகழைத் தொண்டை ஆற்றினோர் சுவாமி தனிநாயக அடிகளே. பேச்சாளும் எழுத்தாளும் பணைக்கவர்த்து, தமிழ் மொழியின் தனிப் பெருமையைத் தரணி யெல்லாம் தாங்கிச் சென்றவர் தனிநாயகமே. பல மொழிகளைச் சற்றுத் தேறி, பாண்டித்தியம் பெற்றுத் தாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழியே சைவ

மரம் பாலைவனக் காற்றினால் விழுவதில்லை, மழையின்மையால் காய்ந்துபோவதில்லை, வருடம் முழுதும் பசுமையாய், பொலிவுடன் காட்சியளிக்கின்றது இதற்குக் காரணம் மற்ற மரங்களுக்குத் தேரியாத இடத்தில் அது தன் வேர்களைச் செலுத்தி நீரைப் பெற்றுக்கொள்வதுதான். நீதிமான், இயேசு என்ற கணியில் வேரை விட்டிருப்பதனால் போட்டி களும், ஏமாற்றங்களும் நிறைந்த இவ்வுலகில் எப்பொழுதும் மனராமியமாகப் பொலிவுடன் திகழ்கின்றன. அவன் வாழ்வுப் போவதில்லை. இயேசுவின்மீது நம்பிக்கை கொண்டமையால், உலகத்தாரைக்கு நிறம் மரமாக விளங்கியவர் ஜெயசிங்கம் போதகர்.

ஆந்த நிறம் மரம் நம்மோடு அறுபத்தியெட்டு ஆண்டுகள் இருந்துவிட்டு செருவிக்கொள்ளாமல் போய்விட்டது. ஜெயசிங்கம் போதகரின் அடக்க ஆராதனையில் பங்குபற்றிவிட்டுத் திரும்பியவோ பலவராக் குகைக்கு முன் மோதலாக நேருகையப் பற்றி ஒரு தேசபக்தன் பாடிய பாடலே ரூபகத்திற்கு வந்தது.

என்னைச் செயல்செய் புகழ்த் தழைக்கக் கன்பு தந்த பண்டிதரே உமது திரேகம் பரகதி யாச்சே — பரகதி யாச்சே — எங்கள் பலமெல்லாம் போச்சே?

ஆனால் அவருடைய வாழ்வு சமாதானமாக முடிந்துவிட்டது என்பதில் நிரூபிதயற்படுகின்றது.

“உத்தமனே நோக்கிச் செம்மைவானவனைப் பார்த்திரு. அவன் முடிவு சமாதானம்.”

இனிது மொழியில்லையென்று கண்டவர் தனிநாயகமே. மேலாட்டுப் பக்கலில் கழகங்களிலும், கீழ்நாட்டுக் கலைக்கூடங்களிலும் தமிழுக்கு இடம் எடுத்து, அம்மொழியை அடுத்தவரும் அறிய ஆக்கி வைத்தவர் தனிநாயகமே. தமிழரின் பண்பு, கவாச்சாரம் என்பவற்றை மற்றையோரும் அறியும்படியாக, ஆங்கில மொழி மூலம் அவற்றை அனைவருக்கும் சொன்னவர் தனிநாயகமே.

பேச்சில் உறுதி; வரவில்லாமம்; உள்ளத்தில் உயர்வு! அன்பு, அடக்கம், தாழ்மை, சேவை என்பன கொண்ட உயர் இலட்சிய வாழ்வு. இவை வரலாற்றையும் தரம் மொழிக்கும் தன் ஆண்டவனுக்கும் அர்ப்பணித்தவர் தனிநாயகமே. எகிலாவற்றிற்கும் மேலாக, ஈழத்தில் தமிழுக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தை அந்தே உணர்ந்தவர் அடிகளே. அரசியல் என்பது ஒர் அசிக் விளையாட்டாகையால், அதில் ஒரு வரையாக ஈழம் அவர் விரும்பவில்லை. எனினும் உண்மைத் தொண்டையும், உயர்நீதிக்குப் போராடுகிறவராய், தமிழ் மொழியின் மகனாக காக்க, சரவிமுகத்திலிலும், வெவியிலும் தம் உயிரைப் பாராது முன்னின்றவருள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றவர் தனிநாயக அடிகளே.

தமிழ்நாை தான் பெற்ற இன்னோர் தவப் புதல்வனை இழந்துவிட்டான். அழகு குலைந்த, ஆழத்தில் இழந்து தவிக்கும் அவனைத் தாபரிப்போர் யார்? இக்கட்டான கட்டத்திலே இவ்வாறு அவன் புதல்வர்களை மனவதைக் கண்டு அவன் புலம்பும் ஒசை மறுபடியும் கேட்கிறது. அவன் அழகையின் குரல் அனைவரையும் சரக்கட்டும். அடியாரின் ஆர்வம் தமிழ் மொழிகளையும் பெருமை கண்டு சாந்தி அடைபட்டும். அவர் விட்ட தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்வோம்; அன்னையின் கண்ணீரை ஆற்றித் துடைப்போம். தாரணியில் என்றமே தனிநாயக தவப் புதல்வரின் பெயர் தழைத்து நிற்க ஒன்றுபடுவோம்.

வாழ்க அவர் பெயர்; வாழ்க தமிழ்; வாழ்க இறை பணி.

மறுமலம் பிரவேசம்

வண. K. S. ஜெயசிங்கம்

சாவகச்சேரி ஊழியனும், காவல் சென்ற மாரீஜரியின் கணவனும், திருமதி விதா அறிவுதராஜரின் தந்தையுமான வண. K. S. ஜெயசிங்கம் சென்ற சனிக்கிழமை 8-9-80 பிற்பகல் நான்கு மணிக்குக் காலமானார்.

அவரின் இறுதியாராதனை சென்ற திங்கட்கிழமை 8-9-80 சாவகச்சேரி தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது. இவ்வாராதனை உயர்ப்பிராயம் மகாசனம், D. J. அப்பவரணர் நடத்தினார். வண. S. W. அரியராசா ஜெபிக்கை நடத்தினார். மகாசனம் S. குலேத் திரன், வண. A. C. தம்பிராசா, திரு. S. K. திரையாசா எம். ஆகியோர் பாராட்டுரைகளை வழங்கினர்.

அவ்வுரின் பூதவாடிக் சாவகச்சேரி சேமக்காணியில் உயிர்த்தெழுதவின் நம்பிக்கையுடன் நல்லகைம் செய்யப்பட்டது.

MINISTER OF THE CHURCH FOR THIRTYSIX YEARS

Rev. K. S. Jeyasingam (1944—1980)

The Reverend Kingsbury Sinnathamby Jeyasingam, Presbyter of the Jaffna Diocese of the Church of South India, who has been serving the last lap of his Ministry (before retirement) in his native village, Chavakachcheri, passed away after a brief illness on Saturday September 6th, having served for 36 years in the Ministry of the Church.

Early Years

Born on October 28th, 1912, Rev. Jeyasingam had his entire secondary school career at Jaffna College, Vaddukoddai during which period he was actively associated with the College YMCA.

The annual expedition to the Island of *Eluvativu*, an Evangelistic outpost of the College YMCA (which ran a primary school in the island) was a red-letter day in the life of the College in the late twenties and early thirties.

For many years, it was Jeyasingam who, as Secretary of the YMCA, fitted out this expedition with great assiduity and organisational acumen.

Cooking utensils, provisions for a week-end stay and presents for the children (who would be scanning the horizon from the beach for the arrival of the team on the appointed day) were all accommodated in sturdy boats, propelled by oars, along with a human cargo of 30 to 40 youthful stout hearts which included two cooks from the College Boarding.

The boats, fitted with sails, left the Araly ferry at about 1-30 p.m. on a Friday afternoon, trusting to the winds for its course and arrived at the destination at dusk on the same day.

Jeyasingam as a student had learnt his first lessons in Evangelistic work at the distant outpost of *Eluvativu*.

A Rich Heritage

He entered the Ministry of the Church of the J.C.S.I.U.C. (he was ordained at Uduvil on the 10th of March, 1944) with a rich heritage.

His father, the Rev. J. K. Sinnathamby was President of the Jaffna Council of the South India United Church for ten years. He was also the Council's *First Executive Secretary* and later the General Manager of Schools under the S.I.U.C.

Gilded Landmarks

Rev. K. S. Jeyasingam's period of service in the Ministry of the Church, coincided with important landmarks in the history of three of the larger churches he served. These occasions provided him with opportunities for vigorous leadership

which he looked forward to, with great zeal.

The *Manipay Church* (1831—1956) celebrated its 125th Anniversary from the 20th to the 23rd of July 1956, a year after Rev. Jeyasingam took charge of the Church.

The Revival Meetings he organised at Manipay in connection with the Anniversary were addressed by outstanding leaders of the Church—Rev. (Dr.) D. T. Niles, Bishop Kulendran, Rev. D. J. Ambalavanar, Mr. J. G. Arasaratnam and Mr. K. P. Muthiah.

For the first time in the history of the Manipay Church, a Fellowship Lunch was held on the climactic day of the celebrations. A history of the Church, written in Tamil by Mr. J. V. Thambinayagam, was also released.

The *Uduvil Church* (1820—1970) celebrated its 150th Anniversary from May 17—20, 1970. The Revival Meetings during these days were addressed by Rev. Frey, a new short-term missionary residing in the village with his wife, at that time and Rev. M. A. Ratnarajah of the Methodist Church. Thirty candidates were confirmed at a Communion Service on 20-5-70.

At the Garden Party and Public Meeting held on the evening of the 20th, Mrs. D. C. Anketell, the oldest member of the Church cut the Birthday Cake and Mrs. Mary Fry released the History of the Uduvil Church written in English, by a member of the Church.

The *Chavakachcheri Church* Silver Jubilee, from the 15th to the 17th of May, 1976 during the tenure of Rev. K. S. Jeyasingam, as Pastor, was of a different kind. It was a Silver Jubilee to celebrate the 25th Anniversary of the completion of the New Church at Chavakachcheri in 1951.

The Revival Meetings were addressed by Rev. Wesley Ariarajah, Chairman of the North and East Methodist Synod.

That the Silver Jubilee celebrations were organised by the Pastor as scheduled, in the midst of his mental stress on the loss of his wife, Marjorie, on the 8th of March that year (1976) is an evidence of the importance and halo he gave in his ministerial career to events in church life.

Pioneering Efforts

During his Ministry of 36 years, Rev. K. S. Jeyasingam was called upon from time to time to pioneer or share in the pioneering and promotional ventures of the Diocese. He was put in charge directly of the Evangelistic Work of the Diocese for eight years consecutively. He was at other times the Convener of the Evangelistic Committee of the Diocese.

In 1957, he was delegated by the Executive Committee to accompany the Rt. Rev. (Dr.) S. Kulandran, then Bishop and Mrs. Kulandran to Malaya on a *Good Will Mission*. He was for all purposes the Secretary of the Mission, handling the organisational aspect of the Tour. The 'Mission' sailed from Colombo on 4-5-57 and

returned on 6-7-57 having forged links which would otherwise have possibly become weakened or even snapped.

In May 1947, three years after his Ordination, Rev. K. S. Jeyasingam and his wife were sent to Colombo to consolidate the work in Colombo commenced by Rev. G. M. Canagaratnam and his wife, who were the first JDCSI Workers at Colombo from 1943—1947.

Rev. & Mrs. K. S. Jeyasingam plunged themselves for eight years spiritedly into the pioneering work in Colombo, building assiduously on the foundations laid by Rev. & Mrs. G. M. Canagaratnam. The following comment on the work of the Jeyasingams at Colombo in the Council Bulletin of 1955 speaks for itself:—

"Their energy and devotion, their tact and steadfastness are beyond praise and the parting on both sides was not accomplished without tears and poignant sorrow".

Bishop's Commissary

Twice in his career, Rev. K. S. Jeyasingam has been functioning as the Bishop's Commissary. The first occasion was in April 1959, when Bishop Kulandran appointed him his Commissary when he left for India for about nine months to work on a book.

"The JDCSI Bulletin of 1960 has the following reference to this period:—

"Rev. Jeyasingam has many qualifications for the post he held, an inherited administrative ability, an unruffled temper, a willingness to shoulder almost every variety of burden and a genial trust-worthiness that seems to welcome burdens".

The second occasion on which Rev. Jeyasingam served as Bishop's Commissary was in September 1970 when he was appointed the C.S.I. Moderator's Commissary during the interregnum following the retirement of Bishop Kulandran on the completion of his full term in September 1970 and the consecration of the New Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar on 30-6-71.

The Council Bulletin of 1971 has this note of appreciation of his stewardship during a crucial period in the annals of the Diocese:—

"The position of a Commissary in the context of a Bishop's election is fraught with many dangers and difficulties. That Rev. Jeyasingam carried on the administration of the Diocese for those nine months is in itself an achievement for which he has to be congratulated".

Broad Shoulders

Shortly after the return of the Jeyasingams from Colombo, 'the take-over' of schools became a live issue. In January 1960, before the Diocese could wake up to its full implications, the Government had already spread its tentacles over all denominational Schools.

The unprecedentedly heavy burden of representing the Diocese, as its authorised officer, to retrieve from the SLFP Government

the properties it had lost or was in danger of losing, fell on the shoulders of Rev. K. S. Jeyasingam. But fortunately for the Diocese, he had shoulders broad enough to bear the load and a spirit brave enough not to be unduly shaken by the event.

At this time Rev. Jeyasingam was also the Evangelistic officer of the Diocese and on one occasion he quipped to the writer (who incidentally was his school mate at Jaffna College), "People say, I am a Minister of the Church without a Church and a Manager of Schools, without a School". Heavy burdens were borne but never with a heavy feeling.

Whenever any event of importance in the annals of the Church takes place, or whenever an additional responsibility has to be assigned, the Diocesan Executive at that time and Bishop Kulandran turned to Rev. Jeyasingam.

The *Ter Jubilee* celebrations of the American Ceylon Mission involving the planning out and execution of a programme for 3 successive days (Sept. 26—28, 1966) was put in the hands of a Central Committee whose Convener was Rev. Jeyasingam.

When it was decided that the *ACM Press* at Tellippalai should be moved to Manipay, it was Rev. Jeyasingam on whom the whole weight of the venture was thrown.

When in 1957, the authorities in Madras requested the JDCSI to establish a *Branch of the CLS* in Jaffna, it was again Rev. Jeyasingam who accepted the responsibility of being its first Manager.

Identification with Community

One of Rev. Jeyasingam's outstanding traits as a clergyman was his identification with the community in the midst of which he worked as a Christian Minister.

A sphere of interest in which he broke new ground in his parish this year was to arouse a deeper and more abiding interest in the community about its life-style and the example the parents should set to the children in the matter of stewardship of their meagre resources in the context of unprecedented inflation.

A meeting was actually convened of those interested and a useful discussion held and a course of action charted.

One of his last acts as Pastor at Chavakachcheri was to attend a Market Opening Ceremony in the village. (We are told he attended this ceremony coming from the hospital ward and returning to it after the ceremony).

It is no wonder that an unprecedented number of people converged on Chavakachcheri to pay their last respects to him on September 7 and 8.

It may well be said of him in the words of Quintus Horace, the Roman Poet, "*Multis ille bonis flebilis occidit*". ("By many a good man wept, he dies").

C. E. R.